PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU EURÓPSKY PARLAMENT
EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

SUOMEN EDUSKUNTA
FINLANDS RIKSDAG

PROGRAM

SKUPNA PARLAMENTARNA SEJA
na pobudo Evropskega parlamenta in finskega parlamenta

OD TAMPEREJA DO HAAGA: PREMIK NAPREJ?
NAPREDEK IN POMANJKLJIVOSTI NA PODROČJU SVOBODE, VARNOSTI IN PRAVICE

ponedeljek, 2., in torek, 3. oktobra 2006

polkrožna sejna dvorana
Evropski parlament, Bruselj

Predsedstvo Evropskega sveta je na vrhu v Tampereju oktobra 1999, na prvem srečanju, posvečenem izključno področju svobode, pravice in notranjih zadev, oblikovalo t. i. program iz Tampereja. Ob koncu, leta 2004, je Komisija objavila oceno, v kateri je izpostavila največje ovire za nadaljnji napredek, kot na primer prevladujoča zahteva po sprejemanju odločitev Sveta s soglasjem ter težave z zagotavljanjem učinkovitega izvajanja sprejetih ukrepov v državah članicah. Naslednik programa iz Tampereja je bil sprejet pod nizozemskim predsedstvom novembra 2004 v Haagu.

Evropska komisija v svojem sporočilu[1] iz junija 2006, v katerem ocenjuje izvajanje Haaškega programa, potrjuje, da še vedno niso odpravljene številne pomanjkljivosti iz programa iz Tampereja. Poudarja, da obstaja nekaj pomanjkljivosti pri prenosu zakonodaje EU na države članice, kar zmanjšuje učinkovitost. Komisija opozarja tudi, da pri izvajanju Haaškega programa nastajajo številne težave, predvsem zaradi posebnosti v postopku sprejemanja odločitev, kot je na primer ločevanje med „prvim“ in „tretjim“ stebrom[2] ali pravilo o soglasju, ki se uporablja na nekaterih področjih (npr. „tretji“ steber ali zakonito priseljevanje).

[1] KOM(2006)331, Izvajanje Haaškega programa: pot naprej.
[2] Prvi steber zajema politiko, ki je vključena v Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti (PES), kot so vizumi, azil, priseljevanje in druge vrste politike, povezane z gibanjem oseb (naslov IV). Tretji steber zajema policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah in te določbe so vključene v Pogodbo o Evropski uniji (naslov VI).

Komisija meni, da so „premostitvene klavzule“ (določene v členu 42 PEU in členu 67 PEC) rešitev za te težave z uporabo „postopka Skupnosti“ za politiko na področju svobode, pravice in varnosti.
Evropski parlament je že večkrat pozval k izvajanju teh določb[3]. Evropski svet je na zasedanju 15. in 16. junija 2006 tudi pozval finsko predsedstvo „*naj razišče (...) možnosti za izboljšanje odločanja in ukrepov na področju svobode, varnosti in pravice na podlagi obstoječih pogodb*“. Finsko predsedstvo je organiziralo neformalni Svet za pravosodje in notranje zadeve, ki je potekal od 20. do 22. septembra 2006 in na katerem so ministri EU razpravljali o tem vprašanju.

Po sporočilu Komisije in neuradnem Svetu PNZ se zdi pomembno oceniti dosedanje ukrepe za izvajanje programa iz Tampereja in Haaškega programa ter ugotoviti, kaj je v bližnji prihodnosti še mogoče narediti za spodbujanje evropskega sodelovanja in povečanje učinkovitosti ter demokratične odgovornosti za že sprejete ukrepe na področju svobode, varnosti in pravice. Leto 2006 označuje tudi deseto obletnico „poziva iz Ženeve“ in je primerno za oceno napredka pri pravosodnem sodelovanju.

Na vsaki seji bi se razprava lahko osredotočila na ocenjevanje:
– **učinkovitosti** politike na področju svobode, varnosti in pravice;
– ravnotežja med temeljnimi **pravicami in potrebo po varnosti** pri tej politiki.

Praktične smernice za razpravo

• Uvodni nastopi vsake seje se morajo omejiti na 8 minut.
• Med razpravo bo čas za prispevke ali vprašanja omejen na tri minute, da bo lahko sodelovalo čim več poslancev.
• Govorniki lahko svoje govore dopolnijo pisno z besedilom (po možnosti v angleščini ali francoščini), ki ga predhodno predložijo sekretariatu (e-pošta: amalia.nicolaidou@europarl.europa.eu). Besedilo se bo udeležencem razdelilo med sejo.
• Poslanci, ki želijo zaprositi za besedo, naj na posebnem listu predsedstvu sporočijo svoje ime in iz katerega parlamenta prihajajo. Poslanci bodo nastopili po vrstnem redu, po katerem bodo vložene prošnje, ter menjaje po dva poslanca nacionalnega parlamenta in en poslanec Evropskega parlamenta itd.
• Na koncu vsake seje bo na voljo nekaj časa za minuto dolge odzive nekaterih poslancev na prispevke (z modro kartico).

[3] Glej na primer Resolucijo Evropskega parlamenta o naslednjih korakih v obdobju razmisleka in analize prihodnosti Evrope, 14.6.2006, P6_TA-PROV(2006)0263.

ponedeljek, 2. oktobra 2006

15.00–15.30 UVODNA SEJA

Pozdravni govori predsednika Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve EP **Jeana-Marie CAVADE**, predsednice finskega parlamentarnega odbora za pravne zadeve **Tuije BRAX** in predsednika finskega parlamentarnega odbora za notranje zadeve **Mattija VÄISTÖJA.**

Uvodna govora predsednika Evropskega parlamenta **Josepa BORRELLA FONTELLESA** (naknadno potrjeno) in namestnice govornika finskega parlamenta **Sirkke-Liise ANTTILA.**

15.30–17.00 SEJA 1

IZMENJAVA IN VARSTVO PODATKOV: KAKŠNE SO OVIRE PRI IZVAJANJU NAČELA DOSTOPNOSTI?

Predsedujoči: predsednik Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve EP **Jean-Marie CAVADA.**

Na evropski ravni se razvijajo številne pobude za lažjo izmenjavo podatkov med organi držav članic[4] in tudi s tretjimi državami, zlasti pri policijskem in pravosodnem sodelovanju.

Glavni predlog Haaškega programa v zvezi s tem je ustvariti pravno podlago in mehanizem za izvajanje „načela dostopnosti“: Komisija je izdala predlog o izmenjavi podatkov na podlagi tega načela oktobra 2005[5], vendar kaže, da so pogajanja o tem v Svetu zastala. Zato poskušajo države članice in Evropska komisija razviti nadomestne pristope z omejevanjem sodelujočih držav (Pogodba iz Prüma[6], zunaj okvira EU) ali „razdelitvijo“ obveznosti zagotavljanja informacij glede na vrsto podatkov (glej nedavna predloga Evropske komisije o pregledu baz DNA in prstnih odtisov).

Nedavna razsodba Evropskega sodišča glede evidence imen letalskih potnikov (PNR)[7] kaže tudi, kako pomembna so vprašanja izmenjave in zaščite podatkov, ko se ti podatki izmenjujejo s tretjimi državami[8].
Ali nacionalni parlamenti podpirajo izvajanje načela dostopnosti? Ali je Pogodba iz Prüma zaželena oblika vključevanja? Ali nacionalni parlamenti podpirajo hitro sprejetje in izvajanje

[4] Kot je predlog Okvirnega sklepa o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, glej poročilo poslanke EP Martine Roure, A6-0192/2006.
[5] Predlog Okvirnega sklepa Sveta o izmenjavi informacij v skladu z načelom dostopnosti, KOM(2005) 490.
[6] Konvencija o tesnejšem čezmejnem sodelovanju, še posebno za boj proti terorizmu, čezmejnemu kriminalu in nezakonitemu priseljevanju (t. i. Pogodba iz Prüma) je bila sprejeta na pobudo Nemčije, podpisali pa so jo Avstrija, Belgija, Francija, Nemčija, Luksemburg, Nizozemska in Španija 27. maja 2005.
[7] Sodba Sodišča v združenih zadevah C-317/04 in C-318/04, Evropski parlament proti Svetu Evropske unije in Evropski parlament proti Komisiji Evropskih skupnosti, 30. maja 2006.
[8] Glej priporočilo Evropskega parlamenta Svetu o pogajanjih za sklenitev sporazuma z Združenimi državami Amerike o uporabi evidence imen letalskih potnikov (PNR) za boj proti terorizmu in mednarodnemu kriminalu, vključno z organiziranim kriminalom, ter za njihovo preprečevanje, 7.7.2006, P6_TA-PROV(2006)0354.

Okvirnega sklepa o varstvu osebnih podatkov v tretjem stebru? Kakšno je stališče nacionalnih parlamentov glede vprašanja PNR?

15.30–16.00: predstavitve

Nemški zvezni komisar za zaščito podatkov in predsednik delovne skupine, ustanovljene po členu 29, **Peter SCHAAR.**
Član ožjega odbora zgornjega doma o Evropski uniji, pododbora o notranjih zadevah, **lord AVEBURY.**
Člana Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve Evropskega parlamenta **Alexander ALVARO** in **Sophie IN'T VELD.**

16.00–17.00 razprava

17.00–18.30 SEJA 2

KAKŠNA BO PRIHODNOST EUROPOLA?

Predsedujoči: predsednik finskega parlamentarnega odbora za notranje zadeve **Matti VÄISTÖ.**

Cilj Europola, evropskega policijskega urada, ki je začel delovati leta 1999, je pomagati državam članicam pri tesnejšem sodelovanju za preprečevanje in boj proti organiziranemu mednarodnemu kriminalu. Ker Europol ne spada v okvir EU, njegove dejavnosti niso niti pod nadzorom Evropskega parlamenta niti pod sodnim nadzorom Evropskega sodišča. Razen tega trije protokoli[9], ki spreminjajo izvirno konvencijo o Europolu in skušajo izboljšati operativno sposobnost Europola, še niso bili ratificirani v vseh državah članicah in zato ne morejo začeti veljati.
Evropski parlament in nekateri nacionalni parlamenti so se večkrat zavzeli za večjo odgovornost Europola. V svojem sporočilu o oceni Haaškega programa je Evropska komisija izjavila, da namerava predstaviti predlog za nadomestitev obstoječe konvencije o Europolu ter da je treba izboljšati parlamentarni pregled in nadzor nad dejavnostmi Europola. Kako bi to storili? Kakšna je lahko vloga nacionalnih parlamentov? Zakaj ne bi ustanovili skupnega parlamentarnega odbora s predstavniki Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov?

17.00–17.30 predstavitve

Direktor Europola **Max-Peter RATZEL.**
Predsednik delegacije za Evropsko unijo francoskega senata **Hubert HAENEL.**
Član Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve Evropskega parlamenta **Claude MORAES.**

17.30–18.30 razprava

19.30 večerja v poslanski restavraciji (pritličje)

torek, 3. oktobra 2006

09.00–10.30 SEJA 3

[9] Po Konvenciji o Europolu (člen 43 Konvencije o Europolu) morajo države članice ratificirati protokole v skladu s svojimi ustavnimi zahtevami.

CELOSTNO UPRAVLJANJE MEJA ZA VARNEJŠO RAZŠIRJENO UNIJO?

Predsedujoči: predsednik Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve Evropskega parlamenta **Jean-Marie CAVADA.**

V zadnjih letih je bil dosežen znaten napredek pri oblikovanju skupne politike upravljanja zunanjih meja: konsolidirana in nadalje razvita je bila skupna zbirka zakonodaje (zlasti zaradi sprejetja kodeksa o schengenskih mejah); nova Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic (FRONTEX) je dobila vlogo koordinatorja in z ustanovitvijo sklada za zunanje meje je ideja o deljenju bremena med državami članicami ustaljena.

FRONTEX je bil ustanovljen pred malo več kot letom dni. Kaj lahko ugotovimo na podlagi dosedanjih dejavnosti agencije in kakšni so prihodnji izzivi?
Zdaj se razpravlja o širitvi schengenskega območja na nove države članice, poteka pa tudi ocena izvajanja schengenskega pravnega reda v teh državah. Pričakovati je, da bo Svet v letu 2007 odločil o odpravi nadzora na mejah z novimi državami članicami in med njimi. Kakšni so izzivi in težave v zvezi s tem?

09.00–09.30: predstavitve

Finski minister za notranje zadeve **Kari RAJAMÄKI.**
Direktor Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic (FRONTEX) **Ilkka LAITINEN.**
Predsednik ustavnega odbora riigikoguja (estonskega parlamenta) **Urmas REINSALU** in predsednik irskega parlamentarnega odbora za pravosodje, enakopravnost, obrambo in pravice žensk **Seán ARDAGH.**
Člana Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve Evropskega parlamenta **Henrik LAX** in **Michael CASHMAN.**

09.30–10.30 razprava

10.30–12.00 SEJA 4

RAVNOTEŽJE MED VKLJUČEVANJEM ZAKONITIH PRISELJENCEV IN BOJEM PROTI NEZAKONITEMU PRISELJEVANJU?

Predsedujoči: predsednik finskega parlamentarnega odbora za notranje zadeve **Matti VÄISTÖ.**

Nedavno množično priseljevanje na Malto, Kanarske otoke in Lampeduso izpostavlja vprašanje priseljevanja in sprejemanja priseljencev v Evropski uniji. Od vrha Evropskega sveta v Sevilli leta 2002 in nedavnega neformalnega vrha Evropskega sveta v Hampton Courtu oktobra 2005 so priseljenska vprašanja na prvem mestu dnevnega reda EU. Ministrska evropsko-afriška konferenca o priseljevanju in razvoju, ki je potekala od 10. do 11. julija 2006 v Rabatu, je pokazala, da je politika priseljevanja povezana z razvojem in da mora boj proti nezakonitemu priseljevanju potekati v sodelovanju s politiko zakonitega priseljevanja.

V nasprotju s tem se je politika priseljevanja, razvita na ravni EU, v zadnjih letih osredotočala predvsem na nezakonito priseljevanje in razvoj represivnih ukrepov. Vendar pa Haaški

program ne predvideva le ukrepov za boj proti nezakonitemu priseljevanju, ampak tudi ukrepe za izvajanje skupne politike priseljevanja in spodbujanje vključevanja zakonitih priseljencev. Evropska komisija je decembra 2005 objavila akcijski načrt za zakonito priseljevanje in kmalu lahko pričakujemo zakonodajne ukrepe.
Kako nacionalni parlamenti ocenjujejo izvajanje Haaškega programa na tem področju? Kako lahko nacionalni parlamenti sodelujejo pri nadaljnjem spremljanju akcijskega načrta iz Rabata?
Natančneje, ali se nacionalni parlamenti zavedajo, da bo osnutek direktive o vračanju nezakonitih priseljencev zelo vplival na nacionalno politiko v zvezi z zapori/centri za pridržanje? Kakšno je stališče nacionalnih parlamentov glede tega vprašanja, o katerem se zdaj pogajata Evropski parlament in Svet?

10.30–11.00 predstavitve

Finski minister za notranje zadeve **Kari RAJAMÄKI.**
Predsednik vlade Kanarskih otokov **Adan MARTIN MENIS**
Generalni direktor Mednarodne organizacije za migracije (IOM) **Brunson McKINLEY** (potrjeno naknadno).
Predsednik odbora spodnjega doma za notranje zadeve **John DENHAM.**
Člana Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve Evropskega parlamenta **Manfred WEBER** in **Stavros LAMBRINIDIS.**

11.00–12.00 razprava

12.00–14.00 samopostrežno kosilo v poslanski restavraciji (pritličje)

14.00–15.30 SEJA 5

10 LET PO „POZIVU IZ ŽENEVE“: KAKŠNO JE STANJE PRAVOSODNEGA SODELOVANJA V EVROPI?

Predsedujoča: predsednica finskega parlamentarnega odbora za pravne zadeve **Tuija BRAX.**

Sedem evropskih sodnikov, ki delujejo na področju boja proti korupciji, iz Belgije (Benoit Dejemeppe), Francije (Renaud Van Ruymbeke), Italije (Edmondo Bruti Liberati in Gherardo Colombo), Španije (Baltasar Garzón Real in Carlos Jiménez Villarejo) in Švice (Bernard Bertossa) je 1. oktobra 1996 skupaj sprožilo poziv za ustanovitev „evropskega sodnega območja“ za boj proti mednarodni naravi kriminala. Kaj je bilo doseženo v desetih letih?
V tej smeri je bil dosežen določen napredek (na primer harmonizacija nekaterih zločinov na evropski ravni, izboljšava načela medsebojnega priznavanja, ustanovitev evropske pravosodne mreže in Eurojusta), še vedno pa obstajajo ovire, ki jih je treba odpraviti (Evropski priporni nalog), ali nekatere teme, o katerih se še vedno razpravlja (Evropski dokazni nalog).
Evropski svet v Tampereju je leta 1999 sklenil, da mora načelo medsebojnega priznavanja postati temelj pravnega sodelovanja znotraj Unije. To predpostavlja, da države članice medsebojno zaupajo v sisteme kazenskega prava in imajo skupen pristop k temeljnim pravicam. Vendar je to za nekatere države članice težava: več predlogov čaka v Svetu (npr. okvirni sklep Sveta o boju proti rasizmu in ksenofobiji[10] in okvirni sklep Sveta o procesnih

[10] KOM(2001)0270, 2001/0270/CNS.

pravicah[11]) in v nekaterih primerih so bili sprejeti le dogovori *a minima* (na primer evropski dokazni nalog).

14.00–14.30 predstavitve

Finska ministrica za pravosodje **Leena LUHTANEN.**
Evropski sodniki, ki so sprožili „poziv iz Ženeve“, **Bernard BERTOSSA, Edmondo BRUTI LIBERATI, Gherardo COLOMBO, Benoit DEJEMEPPE, Renaud VAN RUYMBEKE.**
Predsednik kolegija Eurojusta **Michael KENNEDY.**

14.30–15.30 razprava

15.30–17.00 SEJA 6

BOJ PROTI TERORIZMU: KAKO IZBOLJŠATI UČINKOVITOST IN SPOŠTOVANJE TEMELJNIH PRAVIC?

Predsedujoča: predsednica finskega parlamentarnega odbora za pravne zadeve **Tuija BRAX.**

V zadnjih letih, po terorističnih napadih na Združene države, Madrid in London, je bil boj proti terorizmu razlog za sprejetje številnih pravnih aktov za okrepitev evropskega sodelovanja in vzpostavitev skupnih meril na tem področju. Akcijski načrt o terorizmu (posodobljen maja 2006) natančno opredeljuje ukrepe, ki se bodo izvajali na tem področju.
Vendar je Evropska komisija v poročilu o izvajanju Haaškega programa poudarila, da „*odločenost EU za boj proti terorizmu ni pravilno prevedena/prenesena na nacionalno raven, kjer še vedno prihaja do velikih zaostankov pri prenašanju okvirnih sklepov o terorizmu na države članice*“.
Razen tega sta PNR in Swift pokazala, da boja proti terorizmu ne moremo izvajati brez upoštevanja človekovih pravic.

Ali je zakonodaja, sprejeta na evropski ravni, učinkovita in se izvaja v državah članicah? Ali so potrebni novi ukrepi za izboljšan in učinkovitejši boj proti terorizmu? Kaj lahko storimo za izboljšanje ravnotežja med temeljnimi svoboščinami in potrebo po varnosti?

15.30–16.00 predstavitve

Koordinator za boj proti terorizmu EU **Gijs DE VRIES.**
Posebni poročevalec Združenih narodov o varstvu in spodbujanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin v boju proti terorizmu **Martin SCHEININ.**
Predsednik Odbora za ustavne zadeve italijanskega Senata **Enzo BIANCO.**
Člana Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve Evropskega parlamenta **Jamie MAYOR OREJA** in **Javier MORENO SÁNCHEZ.**

16.00–17.00 razprava

17.00–17.30 ZAKLJUČNA SEJA

[11] KOM(2004)328, 2004/0113/CNS, Okvirni sklep Sveta o nekaterih postopkovnih pravicah v kazenskih postopkih v celotni Evropski uniji.

V tem ključnem obdobju za področje svobode, varnosti in pravice je potreben reden in učinkovit dialog med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti.
Cilj takega dialoga mora biti izboljšanje preglednosti na področju, ki zajema petino vseh dokumentov, predloženih Evropskemu parlamentu in Svetu, in se mora osredotočiti tudi na akte, ki niso pod nadzorom Parlamenta kot na primer „skupna stališča“ EU, sprejeta v drugem stebru, ki se ukvarjajo z vprašanji svobode, varnosti in pravice (npr. terorizem, temeljne pravice ...), ali mednarodni sporazumi EU, ki temeljijo na členu 24 in členu 38 PEU (npr. sporazuma z Norveško in Islandijo o Evropskem pripornem nalogu ali z ZDA o PNR).

Podpredsednik Evropske komisije, komisar za svobodo, pravico in varnost **Franco FRATTINI.**

Sklepni govori predsednice finskega parlamentarnega odbora za pravne zadeve **Tuije BRAX**, predsednika finskega parlamentarnega odbora za notranje zadeve **Mattija VÄISTÖJA** in predsednika Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve EP **Jeana-Marie CAVADE**.

29/09/2006